

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 3. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 62 (Alm. del) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 62:

Ministeren bedes oversende et notat der beskriver, hvilke ændringer det vil kræve af hhv. indfødsretsloven og cirkulæret, hvis alle sager om tildeling af indfødsret skulle behandles henholdsvis af udvalget eller i ministeriet.

Svar:

1. Efter grundlovens § 44, stk. 1, kan ingen udlænding få indfødsret uden ved lov. Det er således Folketinget, der træffer beslutning om tildeling af dansk indfødsret.

Bestemmelsen i grundlovens § 44, stk. 1, udelukker, at Folketinget bemyndiger forvaltningen til at træffe afgørelse om tildeling af dansk indfødsret til udenlandske statsborgere eller statsløse personer. Bestemmelsen er derimod ikke til hinder for, at alle de ansøgnings-sager om dansk indfødsret, som i dag behandles af Udlændinge- og Integrationsministeriet på vegne af Folketingets Indfødsretsudvalg, behandles af udvalget. Såfremt dette ønskes, vil det alene kræve en politisk tilkendegivelse herom fra udvalget.

Vedrørende behovet for ændringer af indfødsretsloven, såfremt alle ansøgnings-sager om indfødsret skulle behandles af Folketingets Indfødsretsudvalg, bemærkes det, at visse persongrupper efter §§ 3 og 4 i indfødsretsloven kan erklære sig danske over for Statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland.

Såfremt også disse sager skulle behandles af Folketinget, ville det således kræve en ændring af indfødsretslovens bestemmelser om erklæringsadgang.

2. For så vidt angår muligheden for at lade alle ansøgnings-sager om indfødsret behandle af Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærkes det, at de gældende betingelser for at få dansk indfødsret ved naturalisation fremgår af den politiske aftale om indfødsret indgået af et flertal i Folketinget, jf. cirkulæreskrivelse nr. 10873 af 13. oktober 2015.

26. april 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 5467
Akt-id 219669

Der er tradition for, at Udlændinge- og Integrationsministeriets Indfødsretskontor – på vegne af Folketinget – på baggrund af retningslinjerne i den politiske aftale sagsbehandler ansøgninger om dansk indfødsret. Såfremt det konstateres, at en ansøger opfylder aftalens betingelser for naturalisation, optages ansøgeren på et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Hvis det konstateres, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne, meddeler ministeriet ansøgeren, at den pågældende ikke opfylder betingelserne for at blive dansk statsborger.

I visse tilfælde følger det dog af indfødsrets aftalen eller af praksis, at sager, hvor ansøgeren af særlige grunde ikke er i stand til at opfylde de almindelige betingelser for naturalisation, kan eller skal forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på udvalgets stillingstagen til, om der kan dispenseres fra de almindelige betingelser. Herudover kan sager forelægges for udvalget, såfremt der er tvivl om, hvorvidt en ansøger opfylder betingelserne for at få dansk indfødsret, eller hvis det efter en konkret vurdering kan overvejes at give dispensation fra en eller flere betingelser i indfødsrets aftalen.

Såfremt en afgørelse om dispensation for en eller flere betingelser i indfødsrets aftalen skulle træffes af Udlændinge- og Integrationsministeriet, ville det kræve helt klare og faste retningslinjer for, hvornår der skulle meddeles dispensation. Sådanne retningslinjer må på baggrund af grundlovens § 44, stk. 1, ikke overlade et skøn til ministeriet.

Det vil således i cirkulæreskrivelsen om naturalisation kunne bestemmes, at en ansøger på baggrund af faste kriterier skal optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse uden at opfylde de almindelige betingelser for naturalisation og uden forudgående forelæggelse for Folketingets Indfødsretsudvalg.

Sådanne bestemmelser bør dog være formuleret på en sådan måde, som gør det muligt at konstatere, om betingelserne for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse er opfyldt i det konkrete tilfælde, herunder eksempelvis – i tilfælde, hvor en ansøger ikke kan opfylde betingelserne på grund af ansøgerens sygdom – ved krav om dokumentation fra en læge, som vil skulle lægges til grund ved ministeriets behandling af sagen.

3. Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 58 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.

Inger Støjberg

/

Morten Duus